Met 15 motoren en 17 leden van onze club vertrokken we op vrijdag 11 juni rond half elf vanuit Zutphen naar Valkenburg voor ons jaarlijkse motorweekend.

Peter en Dorine gingen later, omdat Peter nog tot half elf naar school moest. De afspraak was dat ze vanuit Apeldoorn rechtstreeks naar onze eerste koffiestop in Milsbeek zouden rijden, net onder Nijmegen.
Lucas zou zich in Valkenburg bij ons voegen. Omdat hij nog een tentamen op zijn school moest maken, kon hij niet op tijd in Zutphen zijn.

De route ging via Nijmegen en Beek naar Berg en Dal waar de Zevenheuvelenweg het plezier van het motorrijden nog een extra kick geeft.
Bij het eethuis “de Diepen” in Milsbeek hadden we onze eerste koffiestop. Daar kwamen Peter en Dorine ook bij de groep.
De volgende stop was in het plaatsje Echt, ongeveer 45 kilometer voor Valkenburg.
Het was ongeveer half vijf toen we het druilerige Valkenburg binnen reden. Bij het hotel werd de bagage snel uitgeladen en werd er bezit genomen van de bar in het hotel.

De avond werd gebruikt om Valkenburg te verkennen en om kennis te maken met de vele kroegen, barretjes en terrasjes.
Er werden plannen gemaakt voor een toerrit voor de zaterdag. De Mergellandroute leek ons ook wel een mooie route om te rijden, dus maakten wij het op de vrijdagavond niet erg laat.

De zaterdag was zoals je dat noemt “een beetje vochtig“. Eén keer een ontzettende hoosbui en voor de rest af en toe een paar “flinke” druppels.
De rit ging vanuit Valkenburg eerst naar Hulsberg, waar de Mergellandroute begint, om dan langs het vliegveld van Maastricht en het westen van Limburg, langs de Maas, naar het zuiden naar de Belgische grens te gaan.
In het plaatsje Withuis, in het uiterste zuiden van Limburg, werd de lunch gebruikt.
Na de lunch volgde voor mij het mooiste stuk van de route: de weg op de grens van Nederland en België, met heerlijke (haarspeld)bochten, schitterende vergezichten over de heuvels, mooie donkere en lichte wolkenpartijen, daarbij af en toe een felle zon en het mooie donkere uitlaatgeluid van mijn Goldwing bij 2000 toeren.
Bij het plaatsje Epen werd besloten om terug naar Valkenburg te rijden en de rest van de route zou zondag gereden worden.

De zaterdagavond was erg gezellig in de bar van het hotel. De barkeeper, Chris, kende ons allemaal bij naam en zorgde er voor dat we niets te kort kwamen, een prima vent.
Ook werd er natuurlijk naar de voetbal wedstrijden gekeken met alle nodige commentaren van de “experts”.
De zondag begon druilerig en er werd in onze groep besloten om te kijken tot hoever het nog leuk zou blijven met het rijden van de Mergelland route. Niet zo heel ver dus.
Na een uurtje rijden, kregen we het, door alle regen, koud en reden we terug naar Valkenburg.

Een andere groep was naar de noord Eifel gegaan, maar had ook niet zulk best weer, terwijl weer een andere groep, die verder de Eifel in was gereden, redelijk weer had en zelfs in Cochem nog lekker op een terras in de zon had gezeten.

‘s Middags werd het droog en gingen we één van de beroemde grotten van Valkenburg bekijken.
Wij gingen naar de Fluwelen grot, hartstikke leuk. Een gids leidde ons door het gangenstelsel dat vele honderden jaren oud was.
Na de rondleiding was het weer een flink stuk opgeknapt en we gingen heerlijk op een terrasje in de zon zitten en hadden het uitstekend naar onze zin.
Later die middag kwam een aantal Bicycletters terug van hun rit naar de Eifel en zij kwamen er ook gezellig bij zitten.

Het eten deden we in een steakhouse met een deel van de groep en het werd nog gezelliger. Door de dames werden liedjes gezongen uit hun (kleuter)schooltijd en dat gebeurde zo goed dat ze zelfs applaus kregen van de eigenaar van de zaak.
De gezelligheid ging gewoon door toen we weer terug waren in het hotel en Chris zorgde er voor dat we geen dorst zouden krijgen.
Ik heb het die avond niet zo laat gemaakt, ja ja, je wordt een jaartje ouder.

De terugreis begon maandag om ongeveer 11 uur en was dezelfde route als de heenreis. In het plaatsje Swalmen, net onder Venlo, was er koffie. Hier kreeg Bart een telefoontje van Martijn dat Ronald was gevallen met de motor. De schrik schoot er bij ons allemaal natuurlijk gelijk in. Bart besloot om via de snelweg naar Zutphen te rijden om snel de zaken voor Ronald te kunnen regelen. De beide Goldwing’s van Henk en Mario met Jeanny gingen met hem mee.
De verdere rit verliep voor mij toch wat onrustig. Ik had er moeite mee om de gedachten erbij te houden en was blij dat ik bij de volgende stop, in Milsbeek, weer even kon ontspannen.
Rond half vijf stond mijn motor weer achter het huis en was een douche zeer welkom.

Het hotel was misschien niet zo luxe, het weer was soms een beetje vochtig, de afstand naar Valkenburg niet zo heel erg ver, de valpartij van Ronald zeer ongelukkig, maar als ik terug kijk en dan ook de zeer vele positieve dingen zie, is het een ontzettend gezellig motorweekend van de MC Bicyclette geweest.

Ben